

Foaie

Or. Bibliotecii a Universității Reg. Ferdinand
Cluj

Diecezană

anul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

Abonamente	
Parohii cl. I	450 Lei
cl. II	400 Lei
cl. III	350 Lei
Sub clasă	300 Lei
Particulari	200 Lei

MANUSCRISELE SE VOR TRIMITE PE ADRESA
CONSILIULUI EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ

EPISCOPIA CARANSEBEȘULUI
CONT C. E. C. NR. 89676

Publicații	
Concure protopopiate	1000 Lei
" parohii cl. I	600 Lei
" " " II	500 Lei
" " " III	400 Lei
Diferite publicații cm. □	6 Lei

† PATRIARHUL NICODIM

Zilele calde și senine ale acestui început de primăvară au aruncat zăbranic de doliu asupra Bisericii noastre. Biserica ortodoxă română a pierdut pe conducătorul ei spiritual I. P. S. S. Patriarhul Nicodim.

Viața neobositului ierarh în tot lungul ei, nu a fost decât un dar a lui Dumnezeu făcut Bisericii noastre strămoșești.

Lungă a fost această viață, dar ea nu a încetat de a fi adevărată și rodnică pentru ogorul Bisericii sale până în clipa când și-a dat obștescul sfârșit.

Patriarhul Nicodim Munteanu viăstar de țărani, desprins din Pipirigul — Neamțului în 1865, a isprăvit învățătura bisericească la școala Mitropolitului Veniamin. Pentru sârguința la învățătură și bunele deprinderi a fost trimis apoi să-și desăvârșască învățătura la școala înaltă duhovnicească a Mitropolitului Petru Movilă dela Kiev.

Tânărul sluitor al Bisericii, venind dela Kiev îmbracă haina monahală la Sf. Mănăstire Neamțu.

Vrednicia sa curând cunoscută și bine prețuită de toți, l-a făcut să urce în grabă toate treptele ierarhice. Între 1898—1902 este arhimandrit de scaun la Mitrop. Moldovei; între 1902—1909 vicar la Episcopia Dunării de jos în Galați. În 1909 întorcându-se la Mitropolia Moldovei Episcopul Pimen, acesta l-a cu sine pe Arhimandritul Nicodim ca vicar mitropolitan.

Cu toată slujba de temelie ce o îndeplinea la Iași n'a stat aici de cât puțin, căci a trecut ca episcop la Huși, ca de aici să se retragă ca stareț la Neamțu.

În acest timp văduvindu-se scaunul de Mitropolit al Moldovei, de pretutindeni s'a răspuns că viitorul mitropolit să fie Vlădica Nicodim ce stătea retras la Neamțu.

Dar n'a păstorit mult nici aici, căci văduvindu-se scaunul patriarhal, din nou toate gândurile s'au îndreptat (1939) spre I. P. S. când l-am putut vedea peste scurt timp înălțat pe scaunul de patriarh al Bisericii ortodoxe române.

Vlădica Nicodim, atât în liniștea monahală dela Neamțu și până în clipa când și-a dat nobilul său suflet s'a dovedit a fi un vrednic continuator al mitropoliților Varlaam, Dosoftei, Veniamin Costachi, căci și-a consacrat dintru început toate clipele de răgaz cărții, scrisului și tiparului răspânditor de lumină, situându-se la loc de frunte în galeria ierarhilor cărturari ai Bisericii românești.

E destul să amintim că Ierarhul cărturar a adăogat literaturii noastre bisericești peste 140 scrieri de cultură creștină.

Conștient de misiunea încredințată, a dus o acțiune de strângerea legăturilor bisericii noastre cu celelalte biserici surori și îndeosebi cu cea rusească.

Vlăstar al păturii țărănești. Patriarhul Nicodim n'a pregetat o clipă să nu se intereseze de ajutorarea și ridicarea nivelului de viață duhovnicească și materială a poporului.

Astăzi când Patriarhul Nicodim, ostenitorul neobosit și rodnic pentru ogorul Bisericii sale, a plecat în lumea veșniciei, ne îndreptăm smeriți cugetele către Cel Atotputernic zicând: Dumnezeu să-l ocrotească în corturile dreptilor.

Ceremonia înmormântării Patriarhului Nicodim a avut loc Joi 4 Martie a. c. în catedrala Sf. Patriarhii.

La ora 9 dim. în Palatul Patriarhal a avut loc ședința solemnă a Sf. Sinod pentru comemorarea Fericitului Patriarh. La această ședință au participat toți chiriarii Bisericii ortodoxe Române și delegații Bisericilor ortodoxe din țările vecine.

Ministrul Cultelor d. Stanciu Stoian, a citit decretul Prezidiului Republicii Populare Române pentru convocarea Sf. Sinod în sesiune extraordinară.

A vorbit apoi I. P. S. Iustinian Marina, care a făcut elogiul Patriarhului Nicodim.

D. Ministru Stanciu Stoian, în numele guvernului a elogiât deasemeni viața și activitatea marelui ierarh.

În numele Bisericii ortodoxe din U. R. S. S. a luat cuvântul I. P. S. *Elefterie*, reprezentantul I. P. S. S. Alexei Patriarh al Moscovei, prezentând condoleanțe pentru pierderea pe care a însemnat-o Bis. Ortodoxă Română, prin moartea conducătorului ei.

În numele Bisericii Ortodoxe Bulgare și a I. P. S. S. Exarh *Ștefan*, a vorbit P. S. Partenie, prezentând condoleanțe.

Moartea I. P. S. S. a impresionat adânc pe toți credincioșii bucureșteni, cari au ținut să-și facă o cruce cu: „Dumnezeu să-l ierte!” în fața sicriului I. P. S. S. formând un șir nesfârșit de dimineața până seara târziu în tot decursul celor 5 zile până la prohod. Zeci de mii de credincioși au trecut astfel prin fața sicriului. Deasemeni în fiecare zi s'au săvârșit în bis. catedrală slujba Sf. Liturghii de Arhieriei, episcopi și preoți și diferite coruri au dat răspunsurile în tot cursul zilei și nopții.

După ședința de comemorare, a avut loc în catedrala Sf. Patriarhii ceremonia religioasă a înmormântării. În curtea Patriarhiei o lume imensă de credincioși, cu protopopi și preoți în epitrahil, sobor de maici și 5 coruri au dat răspunsurile la înconjorul bisericii.

La acest trist act, au luat parte d-nii: prof. Dr. C. I. Parhon, președintele Prezidiului Republicii Populare Române, Mihai Sadoveanu, Ion Niculi și Ștefan Voitec, membri ai Prezidiului R. P. R.

Guvernul a luat parte în frunte cu D. Dr. Petru Groza.

Corpul Diplomatic a fost reprezentat prin d. S. I. Kaftaradze, ambasadorul U. R. S. S.

Înaltul cler a fost reprezentat prin: I. P. S. Iustinian Marina, I. P. S. S. Nicolae Bălan, I. P. S. S. Vasile Lăzărescu, I. P. S. Firmilian, P. S. Emilian, P. S. Iosif al Argeșului, P. S. Chezarie al Constanței, P. S. Nicolae al Clujului, P. S. Nicolae al Oradiei, P. S. Episcopul nostru Veniamin, P. S. Sebastian al Maramureșului, P. S. Grigorie-Leu al Hușilor și P. S. Antim al Buzăului.

Delegațiile clericale străine au fost reprezentate prin *Arhierieul Elefterie* reprezentantul I. P. S. S. Alexei Patriarh al Moscovei, însoțit de Prot. Marcov al Moscovei. P. S. *Partenie* Vicarul I. P. S. S. Exarh al Bisericii Bulgare Ștefan, preot Metaitokis repr. Patriarhiei Ecumenice a Constantinopolului. Deasemenea erau de față delegați ai Bis. Catolice și al Cultului Mozaic, preoți din capitală și delegați ai preoților din provincie.

Slujba religioasă a înmormântării a fost oficiată de Mitropoliții, Episcopii și Arhieriei ortodocși și de un mare sobor de preoți și diaconi.

În numele Sf. Sinod a vorbit I. P. S. Mitropolit Iustinian, Locot. patriarhal, care a amintit începuturile modeste ale Patriarhului Nicodim, pornit din mijlocul țărănimii muncitoare. Vorbitorul a mai insistat asupra eforturilor depuse de Fericitul Patriarh, pentru strângerea legăturilor bisericii ort. române cu celelalte biserici și surori și îndeosebi cu cea rusească.

Colaborarea dintre cele două biserici, a spus I. P. S. Iustinian, va fi adâncită și în viitor, ca un testament lăsat de Patriarhul Nicodim. În încheiere vorbitorul, în numele Sf. Sinod, a adus un ultim omagiu Fericitului Patriarh, care a îmbogățit cultura românească și a luptat pentru propășirea și ridicarea țărănimii din mijlocul căreia pornise.

În numele guvernului, a vorbit d. ministru *Stanciu Stoian* care făcând portretul moral al Patriarhului, a arătat că alături de țaran în complexul personalității Patriarhului Nicodim, stătea călugărul care privea ascetismul pe latura socială a activității pastorale.

Dacă se poate vorbi astăzi de o biserică luptătoare — a încheiat d. ministru Stanciu Stoian — și de un front al bisericilor, Patriarhul Nicodim a arătat calea spre un astfel de front. El nu poate fi decât frontul ortodoxiei în care Biserica Moscovei și Bisericile ortodoxe din țările vecine formează imensa majoritate.

După cuvântări soborul de Mitropoliți, episcopi, preoți și diaconi, au înconjurat Catedrala, oficiindu-se scurte slujbe la cele patru colțuri.

După înconjorul Catedralei *Rămășiștile pământești ale Fericitului Patriarh Nicodim* au fost așezate spre veșnică odihnă în cripta din interiorul catedralei, lângă cele ale Patriarhului Miron Cristea.

Pastorală I. P. S. Justinian, JUSTINIAN,

Din mila lui Dumnezeu Arhiepiscop al Iașilor și Mitropolit al Moldovei, Președinte al Sf. Sinod și locțiitor de Patriarh al României,

Inaltului cler, prea cuvioșilor Arhimandriți și Stareți, prea cucernicilor Protoierei, Iconomi și Întâistătători, cucernicilor preoți și diaconi, cinului monahal și binecredinciosului popor al Sf. Biserici Ortodoxe Române, har și pace dela Dumnezeu. Părintele ceresc, iar dela Noi arhieresti binecuvântări.

Iubit Cler și popor,

Din îndemnul lui Dumnezeu, ca păstor sufletesc al vostru și din încredințarea Sf. Sinod, îndreptăm către voi acest duhovnicesc cuvânt privitor la noua chivernisire a Țării noastre, precum și la economia, legată de această chivernisire, a Bisericii ortodoxe Române.

Precum știți în urma actului dela 30 Decembrie 1947, poporul român a dobândit libertatea să-și clădească noua formă de Stat Republica Populară Română și să statornicească astfel regimul democratic: calea unor neașteptate și mărețe înfăptuiri. Pentru întemeierea Republicii, întărirea stăpânirii democratice și înfăptuirile de viitor, Frontul forțelor populare ale țării se înfățișează înaintea poporului pentru a căpăta puteri noi și pentru a așeza la cârma Statului piatra de temelie a vieții obștești: Constituția Republicii Populare Române.

Prin doctrina, predanile și așezămintele sale canonice, precum și prin întrupările sale morale. Biserica Ortodoxă este Biserica poporului, cu care a suferit și a luptat atât pentru devenirile mai bune ale traiului pământesc, cât și pentru năzuința către mântuirea sufletească a omului. Prin aceasta Biserica Ortodoxă a ajutat istoria către îndeplinirea democrației, în care se pot realiza din plin poruncile evanghelice. În acest înțeles, împlinirile Bisericii Ortodoxe Române cu duhul democratic sunt de netăgăduit, fiindcă atât legea după care se cârmuiește, cât și organele sale, de

conducere, au fost întocmite cu voința și prin aleșii poporului.

De aici și îndreptățirea ei de a lămuri poporul ori de câte ori se pune la cale destinul său și de a cerceta actele mari cari hotărăsc mersul vieții populare.

Unul din aceste acte care va veni în desbaterea poporului prin reprezentanții săi este și noua constituție. Ea este legea de temelie a viitoarei noastre așezări și din ea decurg orînduirile generale și legiuirile obișnuite în marginile cărora se vor desfășura toate laturile traiului nostru și deci și cele ale ființei noastre sufletești.

Din acest punct de vedere Biserica Ortodoxă Română constată că în nouă Constituție s'au înscris principii care garantează libera practicare a religiozității.

Astfel principiul că întreaga putere de Stat vine dela Popor și aparține poporului, este în concordanță cu poruncile Evangheliei: „Supuneți-vă unul altuia și așa veți plini legea lui Hristos“.

Alte principii privesc bunuri materiale și mai ales spirituale pentru care dintotdeauna Biserica creștină a luptat ca să le aducă în câmpul împlinirii.

Respectarea și apărarea proprietății particulare, înscrise în noua Constituție, încurajează năzuința omului către muncă, propășire, și îndeosebi către întemeierea familiei, instituție sfântă pentru Biserica și socotită între tainele ei. Tot așa de aproape și de inima Bisericii este și proprietatea obștească, acele bunuri comune ale poporului ca subsol, apele, Poșta, Telegraful, Telefonul și Radioul, despre care vorbește proiectul de constituție. O găsim în practica vechilor creștini și arătată în Faptele Apostolilor.

Fiecare om trebuie să muncească. Munca asigură viața, iar când munca este apărută, când ea nu este furată prin silnicie sau vicleșug poporul întreg prosperă și fiecare om este mulțumit și fericit. Munca este pusă la temelie proiectului noui Constituții după cum ea este principiul cel mai înalt al moralei creștine. Întemeiată de Apostolul Pavel, când zice: „Cine nu muncește să nu mănânce.“ (II Tesaloniceni III, 10); principiu care a dus și care va trebui să ducă la desființarea robiei fizice și a împlinirii economice. Statornicind obligația muncii noua Consti-

tuție asigură și dreptul la munca, adică la foloasele ei așa cum spune și Sf. Evanghelie: „Vrednic este lucrătorul de plata sa“ (Matei X. 10). Și mai asigură și dreptul la odihnă, prin felurite înlesniri, pentru întremarea puterilor, pentru ca munca să nu pară o osândă.

Statul va purta apoi grija sănătății publice și va asigura ocrotirea acelor care nu pot munci din cauze străine de voința lor, de acord cu duhul filantropiei creștine.

În aceeași măsură se desprind din Legea de bază a Țării, bunurile spirituale aprobate și poruncite și de Biserica Ortodoxă Română.

Astfel, sunt asigurate libertățile individuale și obștești, capacitatea spirituală și cea materială a omului, conviețuirea pașnică. Infrățirea și unirea naționalităților din Țară, de care vorbește Apostolul Pavel prin cuvintele: „Nu mai este Iudeu, nici Elin nu mai este rob sau slobod, nu mai este parte bărbătească nici parte femeiască, pentru că în Isus Hristos voi toți una sunteți“ (Galateni, III. 28).

La fel și cu îndreptățirea în fața Justiției. Prin instanțele populare de judecată, prin instituirea asesorilor populari și prin egalitatea deplină în fața legilor, noua Constituție asigură cu adevărat o bună împărțire a dreptății. Acest lucru e lucru sfânt și dumnezeesc. Despre el altădată prorocul zicea: „Vai de legiuitorii cari fac pravili nedrepte și de judecătorii care scriu hotărâri silnice, ca să îndepărteze pe cei săraci dela judecată, să răpească dreptatea oropsiților poporului meu să prade pe văduve și să despoaie pe cei orfani“. (Isaia X, 1-2).

Dar bunul spiritual cel mai înalt este libertatea conștiinței, libertatea religioasă. Ea este garantată de Stat prin noua Constituție. Prin aceasta se asigură Bisericii Ortodoxe Române exercițiul ei nestingherit și îi dă siguranța încetării oricărui fel de favoritism, înlătură încercările confesionale și sectare, prozelitismul și privilegiile materiale sau morale de care s'a bucurat în trecut conducerea unui anumit cult care nu este așa de aproape de popor ca noi. Acest lucru a fost posibil numai pentru că această conducere avea sprijinul unor factori conducători, astăzi excluși dela exercițiul puterii publice.

Pe temeiul garanției Statului. Biserica Ortodoxă Română, își vede asigurate prin Constituție organizațiile și putințele sale de existență. Deasemenea ea nu va fi lipsită de uneltele sale misionare, de menținerea nivelului de credință (presă, colportaj, așezăminte de cultură) și că se va proteja sursele sale de existență.

Prea cucernici Preoți și Iubitori credincioși

Cu aceste chezășii evanghelice și cu asigurările înscrise în Legea fundamentală a Țării, Constituția Republicii Populare Române, pășiți cu încredere la întemeiere de țară nouă.

Voi, cinstiților clerici de toate treptele lămuriiți poporul drept credincios asupra cuprinsului ziditor al Constituției, îndemnându-l la sprijin și la o dreaptă alegere a trimișilor săi în adunarea legiuitoare a țării.

Poporul prin Frontul Democrației Populare (F.D.P.) își așează azi temelii noi de viață. Fiți alături de popor.

Iar voi, binecinstitorilor fii ai Bisericii Ortodoxe, fiți încredințați că prin întărirea așezării democratice a Țării, deschideți drumuri noi către bună stare și către apărarea dreptului vostru de închinare și de mântuire sufletească.

Uniți în Dumnezeu, în cuget curat și în doriri sfinte pentru scumpa noastră Țară și pentru poporul său păstorul vostru sufletesc vă dorește îndelungată sănătate și vă trimite arhieriești binecuvântări.

Justinian

Patriarh Locotenent
al României

Toate se clatină unde lipsește credința.
(Schiller)

Știința are margini dincolo de care nu se poate trece; iar inima omenească are motive, pe care rațiunea nu le poate pricepe.
(Pasteur)

Credința e mai presus de știință. Voința a mai presus de inteligență.
(B. P. Hajdeu)

Știința e aripa pe care ne înălțăm la cer.
(Shakespeare)

Cel ce deschide o școală, închide o temniță.
(V. Hugo)

Foloasele adevăratului Post

Postul, alături de rugăciune și pocăință este cea mai puternică armă duhovnicească cu care într'armându-ne și luptând lupta cea bună, vom birui pe vrășmași.

Postul și lacrimile pocăinței împreună formează cele 2 aripi pe cari se înalță rugăciunea sufletului către Dumnezeu, curată și senină ca mireasma sfântă și bine mirositoare a tămâii. (Psalm. 140, 2) Postul este sprijinul și ajutorul creștinilor. Este calea spinoasă, dar singură, prin care noi ne putem apropia și sta de vorbă cu Creatorul, în mod tainic. Așa cum aurul se lămurește în foc, sfințenia în sihăstrie și suferințe, tot așa un om nu se poate numi creștin fără să poposească și să se scalde în această baie curățitoare a Postului. Să intrăm prin această ușă strâmtă spre calea mântuirii. Căci largă este ușa și lată este calea ce duce la pierzare. Și strâmtă este ușa și îngustă calea care duce în viață și puținii sunt cei ce o află. (Matei VII 13—14). Ne întrebăm: Ce este postul în esența lui? Postul este oprirea trupului de a nu folosi mâncările grase și băuturile vătămătoare cari atâta poftele, ci a folosi numai ceace rodește direct din pământ și pe acestea fără a trece limita și rația necesară corpului, adică fără a face exces de îmbuibare și lăcomie. Postul este de o valoare incontestabilă. În această privință Sf. Vasile zice: „Postul naște pe profeti, întărește pe cei puternici, e pază bună a sufletului, tovarăș sigur al trupului, armă a vitejilor, loc de exercițiu pentru atleții virtuții. Postul gonește ispitele, duce spre evlavie, este tovarăș nedeslipit al cumpătării, creator al înfrânării. Nu este cu putință să îndrăznească cineva a săvârși cele sfinte fără să postească, nu numai acum în slujba cea adevărată și tainică ci și în slujba din legea veche, postul este spor caselor, mama sănătății, educatorul tinereții, podoba bătrânilor, bun tovarăș celor călători și sigur prieten celor din casă“.

Postul este timpul de meditație și pregătire când omul își întoarce privirile dela cele exterioare la cele interioare, dela cele pământești la cele cerești, dela faptele întunerecului la faptele lumii. Practicarea postului a fost cunoscută la toate popoarele și în toate timpurile, dat fiind însemnă-

tatea și înălțarea lui asupra fizicului cât și a psihicului,

Cercetând postul la originea lui observăm că însuși Dumnezeu l-a așezat în grădina Raiului, oprind primii oameni de a mânca din pomul cunoștinții binelui și răului (Facere II 16—17).

Răsfoind mai departe V. Testament, citim că prooroci, sfinți și cetăți întregi au postit.

Astfel Moise a postit 40 de zile, nemâncând și nebând nimic în vederea primirii Tablelor Legii, de pe muntele Sinai (Eșire XXXIV, 28). Proorocul Ilie a postit 40 de zile și 40 de nopți pe muntele Horeb, învrednicindu-se să vadă Slava lui Dumnezeu acolo. (III Regi XIX, 8). Proorocii, Isaia și Ioil enunță Harul adevăratului post, îndemnând pop. Ebreu a-l respecta. (Is. LVIII, 46. Ioil II, 12). Cetatea Nenivitenilor, ca să nu fie pedepsită din cauza fărădelegilor este îndemnată de Proorocul. Iona la pocăință și post 40 de zile, atât oamenii începând dela Rege, cât și dobitoacele (Iona III). Putem spune să aceste 3 posturi de câte 40 de zile simbolizează însuși postul Mântuitorului Hristos.

Impăratul și Proorocul David a postit, fapt despre care singur mărturisește: „mi-am smerit sufletul cu post și m'am rugat în inima mea (Ps. XXXIV, 13). Sf. Ioan Botezătorul care a propovedit pe malul Iordanului, postea hrănindu-se doar cu lăcuste și miere sălbatecă (Mat. III, 4). O dovadă de postire adevărată avem însăși exemplul Mântuitorului, care a postit 40 de zile și 40 de nopți retras în singurătatea postului (Mat. IV. 2, Marc, I. 13, Luca III 1-2). Pilda Mântuitorului și-au însușit-o și Sf. Apostoli, precum și Sf. Părinți, Martiri și Mucenici, în tot decursul vieții lor, ca o pavază și scut contra săgeților țintuite ale lui Satana. Prin îndelunga postire multe suflete au fost ferite, sau eliberat de duhurile rele. Chiar Mântuitorul zice: „Acest soi de demoni nu iese decât cu rugăciune și post (Mat. XVII 21).

Postul trebuie păstrat cu mare grijă și atenție. Concomitent cu reținerea dela mâncăruri și băuturi, să ne înfrânăm și dela faptele cele rele. Altminteri vom fi ca niște morminte vărute pe dinafară și înăuntru putregai și cărora Mântuitorul nu va spune: „vai vouă fariseilor fățarnici, pe dinafară vă arătați oamenilor că postiți

iar pe dinăuntru sunteți plini de fătărie" (Mat. XXIII. 28).

Iar când postim să nu ne laudăm, să nu ne mândrim, nici să ne arătăm triști prin anumite forme exterioare de neglijență trupească ci să ne confirmăm sfatului dat de Mântuitorul: „Iar tu sând postești unge-ți capul tău și spală-ți fața ta ca să nu te arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău cel ceresc în ascuns. Și Tatăl tău cel ce vede, în ascuns, îți va răsplăti ție la arătare (Mat. VI 16—18).

După cum am spus, a posti nu înseamnă a ne limita numai la oprire de mâncăruri, ci mai ales la oprire de răutăți. „Căci dinlăuntru, din inima omului, ies gândurile rele, destrânările, furtişăgurile, asupririle, viclesugurile, înşelăciunile, necumpătarea, pisma, hula, trufia, uşurătatea. Toate acestea ies dinăuntru și spurcă pe om" (Marcu VII 20—23). Care va să zică în zadar ne înfrânăm dela mâncăruri dacă lăsăm frâu liber inimii și postelor sale. Ce folosește a-ți slăbi trupul, cu post, dacă sufletul se îngâmfă de trufie? Ce folosește a nu mânca de dulce, dacă-ți îndestulezi poftele corpului? Ce folosește a nu bea vin, dacă sufletul ți se îmbată de mânie, pismă și alte răutăți? (Ieronim). Iar Sf. Grigore Teologul zice: „In zadar îți chinuești corpul, cu post, dacă sufletul ți-se satură de păcate". Trebuie, deci, să postim și cu trupul și cu sufletul dacă cerem să ne întărim și să biruim ispitele. Iisus Dumnezeu lămurește adevăratul post; prin glasul Prorocului Isaia: „Nu știți voi postul care-mi place mie? Rupeți lanțurile fărădelegii, delegați legăturile jugului, dați drumul celor asupriți și sfărâmați jugul lor, (Isaia 58 LVIII 6). Iar în altă parte zice: „și acum întoarceți-vă la mine, din toată inima voastră, cu postiri, cu plâns și cu jălănie. (Ioil II 12). Acesta este postul în integritatea lui. Acesta este adevăratul fond din a cărui comoară izvorăsc toate virtuțile. Biserica noastră ortodoxă de răsărit, păstrând întru totul poruncile lui Dumnezeu și exemplul viu al Mântuitorului, practicile și obiceiurile Apostolilor și întreg tezaurul de tradițiuni ale sfinților, a ridicat postul pe cea mai înaltă treaptă în vederea mântuirii omului. Astfel postul este consfințit de autoritatea Bisericii, încă din timpurile primare ale creștinismului, prin canoanele: 69 apostolice, can. 19 Gangera din 340: 52, Laodiceea din 343; Timotei al Alexan-

driei 385; 48 și 56 Cartagina 419; 29, 89 sinod VI ecumenic.

În afară de faptul că postul este un bun medicament pentru întărirea puterilor duhovnicești, trebuie să știm că este o doctorie, tot atât de bună, pentru întărirea sănătății. Postul cumpătat și raționat, ferind trupul de continua hrănire cu mâncăruri grețose sau băuturi spirtoase, influențează mult asupra sănătății lui fizice. Să avem pururea pildă pe creștinii din vechime, pe care nici pedepsele nici foametea și nici chiar moartea, nu-i putea deslipi de post. Cu lacrimi calde și cu rugăciuni fierbinți să postim și nu înfrânându-ne și eșind din lumea aceasta coaptă de rânile păcatelor. Dar cum nenivitenii s'au pocăit și întors către Biserica Domnului, prin post și plângere, așa și noi să ne întoarcem la Dumnezeu, tot prin post și plângere, rugăciune, milostenie și absentare din făgașul tuturor fărădelegilor. Haina și grija cea lumească să le lepădăm. Să ne desbrăcăm cu desbrăcarea tuturor idolilor de plăceri și poftes deșarte. Să nu ne îngrijim de ziua cea de mâine, că ziua cea de mâine se va îngriji de ale sale.

Ajunge zilei răutatea ei (Mat. VI 34). Să postim hrănindu-ne cu rugăciunea și dragostea; să însetăm răcorindu-ne sufletul cu lacrimile, la picioarele Crucii lui Hristos, căci numai așa putem tăia desfătările trupului care poftesc asupra Duhului (Galat. V 17). Este cel din urmă moment, poate, când ni-se strigă să postim. „Fiindcă n'am postit am fost alungați din Raiu. Să postim deci acuma pentru a ne putea întoarce iarăși în Raiu" (Sf. Vasile).

Pr. Petru Știmate

Când este o țară fericită ?

O țară este bogată și fericită :

- 1) Când săbiile și puștile ruginesc și sunt pline de praf, iar plugurile strălucesc;
- 2) Când hambarele sunt pline, iar cârciumele și temnițele sunt goale;
- 3) Când treptele școlilor și ale bisericilor sunt tocite, iar ale tribunalelor sunt acoperite de iarbă și de bălării.

(Proverb chinez)

Vizitațiuni canonice

CIREȘA

Prea Sfinția Sa Păr. Episcop Veniamin, deplin conștient de opera misionară ce trebuie să o desfășoare pentru slujirea lui Dumnezeu și pentru a ține trează și vie viața duhovnicească a păstoriților Săi și-a continuat vizitațiunile canonice *Duminică 22 Februarie, a. c.*, în comunele *Cireșa și Ohababistra*.

Vestea sosirii Prea Sf. Sale, în micuța comună Cireșa de pe încântătoarea vale a Bistrei, a prilejuit multă bucurie credincioșilor, cari treziți în zori de zi de dangătul dulos al clopotelor, s'au adunat în grabă să aștepte pe Înaltul Păstor.

La orele 9^{1/2} Prea Sf. Sa însoțit de P. C. Prot. Dr. I. Crețiu, cons. ref., Prot. T. Roșca și diac. D. Băloni, încadrați de un impunător banderiu de chipeși călăreți sosesc în comună.

În fața unei frumoase porți triumfale P. Sf. Sa descinde în acordurile unui înălțător: „Bine ați venit!” cântat de corul „Casei Naționale” condus de harnicul inv. director N. Olariu. Tânărul și neobositul primar al comunei d. I. Popovici prezintă, apoi P. Sf. Sale, tradiționala pâine și sare și exprimă — în numele comunei politice — deosebita bucurie ce o simte în aceste clipe. Răspunde P. Sf. Sa subliniind satisfacția și bucuria de a putea poposi în această mică dar harnică comună grănicerească.

În fața bisericii, parohul locului Ioan C. Turcan în cuvinte alese și pline de căldură, tâlmăcește bucuria personală și a credincioșilor pentru rara cinste pe care P. Sf. Sa le-a rezervat-o, cercetându-i. În obișnuitul raport a arătat starea sufletească a credincioșilor, subliniind că în turma pe care o păstorește nu are nici o oaie rătăcită, nici un sectar.

Răspunzându-i P. Sf. Sa, își exprimă bucuria pentru primirea și raportul făcut și binecuvântând mulțimea credincioșilor, întră în sf. biserică unde oficiază Sf. Liturghie înconjurat de următorul sobor: Prot. Dr. I. Crețiu, Prot. T. Roșca, Pr. Gh. Adam, Gh. Popovici, E. Jucovski, I. Turcan, I. Racoveanu, V. Turcan, N. Șușoi și diac. D. Băloni.

Răspunsurile liturgice au fost date cu o discretă armonizare și vădită stăpânire de corul bărbătesc local, dirijat de fiul satului inv-dir., N. Olariu.

Momentul culminant l-a constituit cuvântul de învățătură al P. Sf. Sale, brodat pe marginea textului Evangheliei: „Cel ce se înalță se va umili, iar cel ce se umilește se va înalța!” În cuvinte pline de sevă duhovnicească, arată că aleasa putere sufletească a vameșului — *smerenia* — este taina din care isvorăște binele. Fariseul postea și dădea zeciuială nu dintr'o simțire de recunoștință față de Cel ce este izvor a tot binele, ci pentru a fi văzut și laudat de oameni.

Vameșul s'a îndreptat, pentru că își recunoștea micimea și slăbiciunile sale, și s'a înălțat înaintea Părintelui ceresc fiindcă era plin de smerenie. Cea mai neîntrecută pildă de smerenie

ne-a dat-o însuș Iisus, atât prin nașterea Sa în condițiunile cele mai umile cât și în tot timpul vieții și activității mesianice. Biserica e unicul lăcaș unde cei umiliți găsesc alinare, mângâiere și întărire în credință. În fața Sf. Taine, toți sunt egali, căci se înfățișează cu sufletul.

Aplicațiunile practice și pline de mireasmă duhovnicească a dragostei evanghelice, ca ascultarea și supunerea față de autorități, sprijinirea acțiunii guvernului în ofensiva sanitară și îndemnul la muncă rodnică în fabrici și ogoare, au cucerit sufletele mulțimii credincioșilor cari au trăit clipe de măreață înălțare sufletească.

După serviciul religios Prea Sf. Sa s'a întreținut cu mulțimea care aștepta într'o ordine exemplară în fața sf. biserici, s'a interesat de situația natalității și a împărțit copiilor: cruciulițe, iconițe și cărți de rugăciuni.

Prea Sf. Sa a trecut apoi la casa păr. I. Turcan, unde s'a servit masa înalților oaspeți și reprezentanților autorităților locale, după aceea s'a făcut inspecția oficiului parohial.

După masă Prea Sf. Sa cu însoțitorii a părăsit comuna, în aclamațiunile mulțimii, îndreptându-se spre comuna vecină

OHABABISTRA

Astfel după masă, la orele 4, P. S. Sa descinde din mașină, în mijlocul unei mulțimi impresionante, adunată în fața parcului, fiind întâmpinat cu ovații și flori, aruncate în cale de copiii de școală cari năvălesc în valuri, cu lumea ce se apropie din urmă...

Din mulțime, se desprinde primarul satului N. Drăghici, care în cuvinte emoționante urează P. S. Sale: *bun venit*, fapt la care Chiriarhul răspunde cu toată căldura verbului apostolic, binecuvântând poporul și conducătorii acestei comune. Apoi, cu valul mulțimei, P. S. Sa înaintează spre Sf. Biserică, unde la poarta principală este întâmpinat de un sobor compus din preoții: Prot. T. Roșca, I. Țerovan parohul locului, M. Rădoiu-Obreja, I. Turcan-Cireșa, I. Racoveanu-Ferdinand și diaconul Dimitrie Băloni-Caransebeș.

Păr. Ion Țerovan, oferind crucea și evanghelia, face Prea Sfințitului un amănunțit raport, cu o subliniată notă de sinceritate, în care arată deopotrivă și binele și răul din parohie.

Mișcat de acest raport, P. S. Sa, apreciază binevoitor osârdia parohului pentru succesul repurtat în cei 34 ani de pastorație din această comună și arată, succint, mijloacele ce le-ar putea folosi pentru izbânda totală în munca de viitor.

După aceasta, în acorduri de imne și tropare mulțimea întră în Biserică și se începe Sf. slujbă a vecerniei, oficiată de P. S. S. Episcopul Veniamin.

Răspunsurile corale au fost date de corul școlii primare, condus de Dl. inv. dir. Gh. Muroniu.

Mulțimea credincioșilor, ce ocupa biserica până la refuz, ascultă cu emoție slujba arhierască oficiată de sobor.

După tropar, P. S. Sa păşeşte în mijlocul credincioşilor rostind o mişcătoare predică parnetică, inspirată din nevoile şi lipsurile locale îndegetată în raportul dat de paroh la întâmpinare.

Mănecând dela citatul ... „puţin credincioşule, dece te-ai îndoit, timp de o oră, Prea Sfinţitul Părinte a expus credincioşilor, cu un debit de cuvinte şi cu un lux de amănunte şi exemplificări rar întâlnite, tot temeiul creştin al faptelor omeneşti care trebuie să se reazime exclusiv pe credinţă pentru a aduce roade de folos. Combătând apoi: căsătoriile premature, concubinajul, luxul... P. S. Sa îndeamnă populaţia la o viaţă cumpătată, la o muncă constructivă pentru progresul patriei pe toate terenurile. Se recomandă achitarea impozitelor la timp, efectuarea cu vrednicie a muncilor agricole, curăţirea gospodăriilor pentru combaterea tifosului exantematic şi supunerea tuturor heştiutorilor de carte măsurilor luate de înaltul guvern pentru combaterea analphabetismului.

Părăsind Sf. Biserică, P. S. Sa se întreţine cu sătenii şi sătencile precum şi cu copiii de şcoală, cărora le împarte cărţi de rugăciuni, iconiţe şi cruciuliţe.

După o scurtă vizită, în casa parohială, unde s'au adunat toţi intelectualii şi colaboratorii preotului, P. S. Sa face revizuirea oficiului parohial apoi împărtăşind tuturor binecuvântări, părăseşte comuna în amurg, lăsând în urmă satul ce se pierde sub vâlul proaspăt de zăpadă curată şi neprihănită, ca sfaturile şi rugăciunile Prea Sfinţiei Sale... I. R. NERA

SĂLBAGEL

În ziua de 29 Februarie a. c. Prea Sfinţitul Episcop Veniamin, însoţit de Prot. Dr. M. Bănescu şi diaconul D. Băloni, a binevoit a vizita comuna Sălbăgel.

La marginea comunei, un impresionant banderiu de călăreţi au condus maşina cu înaltul oaspe până în faţa bisericii, unde mulţimea credincioşilor încadrau preoţii îmbrăcaţi în ornate. Preotul locului, I. Bucovan face obişnuitul raport, enumerând toate înfăptuirile mai de seamă din parohie, şi mulţumind Prea Sfinţiei Sale pentru înalta atenţie acordată prin venirea în parohie, îi urează bun sosit.

P. S. Sa mulţumind pentru cuvintele exprimate, intră în biserică unde săvârşeşte Sf. Liturghie înconjurat de următorul sobor: Prot. Dr. M. Bănescu, Pr. D. Lupea-Jena, I. Bucovan-Sălbăgel, V. Soceneanţu-Sacul, A. Rusulescu-Zgribeşti, A. Groza-Gavojdia şi diaconul D. Băloni.

Răspunsurile liturgice, au fost date de către corul Soc. „Sf. Gheorghe” condus de tânărul A. Jebelean.

La priceasnă Prea Sfinţia Sa ţine o emoţionantă predică, dezvoltând citatul dela Luca cap. IX V 7: „Vă zic însă, că așa şi în ceruri va fi mai multă bucurie pentru un păcătos ce se pocăieşte, decât pentru nouăzecişinouă de drepti, care n'au nevoie de pocăinţă”.

Explică pe larg frumoasa parabolă a „Fiului risipitor” citită la evanghelie. Ea este oglinda noastră a multora, spune Prea Sfinţia Sa. Icoana

unui asemenea fiu o găsim pe toate cărările vieţii. Cutreeră lumea lăsându-se îmbiat de tot ceea ce îi oferă viaţa. Dar regrete şi păreri de rău simte sufletul înstrănatului, văzându-se în în mizerie, părăsit de prieteni şi căzut în cea mai josnică stare. Nu se mai gândeşte decât la casa lui părintească, unde se simte la adăpost de orice grijă, de orice primejdie. Trai tihnit nu poate avea sufletul decât în această casă părintească, fiindcă alară de zidurile ei, este păcatul, moartea. Fiul rătăcit este oglinda pusă de Mântuitorul în faţă, ca să vedem slăbiciunea şi rătăcirea propriului nostru suflet. În toate zilele vieţii noastre, fiecare din noi e un fiu rătăcit. Pilda din Sf. Evanghelie de azi să ne fie singura reţetă a lecuirii reletor de tot felul. Cei ce am apucat pe calea desfrâului şi a păcatului să zicem ca şi tânărul din evanghelie.

Predica Prea Sfinţiei Sale este plină de învăţături şi sfaturi folositoare credincioşilor. Li îndeamnă la muncă cinstită pentru binele nostru şi al Ţării, căci Ţara suntem noi şi dacă Ţara prosperează şi noi vom prospera. *Îndeamnă pe credincioşi ca să-şi lucreze cu drag pământul şi în bătălia însămânşării pornită în această primăvară să nu lase nici un petec de pământ nelucrat.* Li îndeamnă la colaborare cinstită şi paşnică cu toţi conducătorii comunei sprijinind acţiunile guvernului pentru alfabetizare şi curăţenie. Predica P. S. Sale pătrunde adânc în sufletele credincioşilor având darul de a da un nou impuls operei de regenerare a vieţii spirituale.

După terminarea Sf. Liturghii, Prea Sfinţia Sa este condus de preoţi şi popor la casa parohială, unde aştepta consiliul şi epitropia parohială, cărora P. S. Sa le adresează cuvinte de îmbărbătare. Pe drum, P. S. Sa împarte copiilor cărţi de rugăciuni, iconiţe şi cruciuliţe.

Printre cei prezenţi la praznicul din Sălbăgel au fost: S. Mustaţă, primar, C. Velculescu, inv. dir., D. Sârbu inv., Lazăr Petcu etc...

În casa ospitalieră a păr. I. Bucovan se serveşte pentru oaspeţii masa, iar după inspecţia oficiului parohial, P. S. Sa şi suita părăsesc comuna, îndreptându-se spre casă. În drum, P. S. Sa cercetează parohia

PRISACA

unde săvârşeşte vecernia.

Şi aici banderiu de călăreţi însoţesc pe oaspeţii până la biserică. La un arc de brad, aproape de biserică, înaltul oaspe este primit în urale de mulţimea credincioşilor. La coborîrea din maşină a P. S. Sale, o fetiţă rosteşte un călduros: „Bine aţi venit”. De aici, însoţit de toţi credincioşii, se îndreaptă spre biserică unde preoţi în frunte cu Prot. tractual T. Roşca îşi aşteaptă Stăpânul.

Preotul locului, păr. R. Olariu, prezintă Arhiereului Crucea şi Evanghelia spre sărutare, apoi rosteşte un impresionant cuvânt de bineventare, arătând că P. S. Sa este primul vlădică, care pentru a doua oară în păstoria Sa, calcă pământul acestei parohii, vecină cu Reşedinţa.

P. S. Sa răspunde mulţumind preotului pentru cuvintele elogiase exprimate apoi intră

în biserică unde săvârșește vecernia asistat de următorul sobor: Prot. T. Roșca, Prot. Dr. M. Bănescu-cons. ref. eparhial, Pr. I. Borlovan-Maciova, Gh. Sperlea-Zăguzeni, I. Moiescu-Jupa, R. Olariu-Prisaca și diaconul D. Băloni.

Răspunsurile sunt date de corul copiilor.

După vecernie, P. S. Sa printr'o înălțătoare și mișcătoare cuvântare se adresează credincioșilor cu cuvintele evanghelistului Matei: „Scris este că nu numai cu pâine va trăi omul și cu tot cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu”. (Matei 4, 4).

P. S. Sa își exprimă marea sa bucurie că a putut veni în această parohie, care deși aproape de Reședință, n'a fost vizitată de un alt vlădică. Am poposit aici spune P. S. Sa, spre a înălța rugă fierbinte prea bunului Dumnezeu, pentru sănătatea noastră și a tuturor pentruca îndreptându-și mila Sa. să binecuvânteze casele, familiile și pe întreg poporul acestui sat, care nu s'a depărtat dela credința strămoșilor lor, cu toate necazurile abătute asupra lor. Fiecare luptăm pentru un trai mai bun, dar nu toți înțelegem fericirea pe care o dorim la fel. Unii caută fericirea în beții, alții în desfrânări, alții în podobe hainelor sau a salbelor, alții în agonisiri de pământuri, vite, puteri etc!.. Fericirea e foarte relativă, ea fuge de om cu atâta cu cât omul vrea mai de grabă să o apuce. Cel ce vrea să fie fericit cu adevărat, acela să îndeplinească voia lui Dumnezeu. Explică apoi pe larg toate fericirile.

La sfârșitul predicii, Prea Sf. Sa îndeamnă pe credincioși să fie alături de Biserică și să asculte sfaturile vrednicului lor preot și a celorlalți conducători ai comunei. Li îndeamnă la muncă pentru asigurarea existenței, la muncă obștească pentru a veni în ajutorul tuturor celor nevoiași, a orfanilor și a văduvelor și să sprijine acțiunea celor dela cârma Țării.

Printre cei prezenți la biserică am remarcat pe d-l. I. Corneanu dir. șc. din Zăguzeni cu d-na, P. Bogdan-notar, L. Muntean inv., C. Muntean-dir. P. T. T. D-na Elis. Corneanu, Gh. Cordănescu-perceptor, A. Zuzu-delegat sătesc, V. Meilă ș. a.

La ieșirea din biserică, Prea Sfinția Sa împarte copiilor, cruciulițe, iconițe și cărți de rugăciune. A urmat apoi revizuirea oficiului parohial și o gustare la casa parohială, după care P. S. Sa și suita se îndreaptă spre Reședință.

Problemele zilei

NOUA CONSTITUȚIE

Un bătrân și înțelept cronicar al nostru spunea că „nu sunt vremurile sub cârma omului, ci bietul om sub cârma și puterea vremurilor”. Aceste cuvinte nu sunt afirmații de suprafață ci își au tâlcul lor adânc, ele definesc concret realitatea noilor orânduiri sociale.

Intr'adevăr, nimeni nu poate tăgădui adevărul că societatea umană nu este un element

static, ea e un organism viu în continuă prefaceri în fața căreia nimeni nu se poate opune, oricât ar simpatiza cu trecutul.

Orice observator obiectiv, a putut descifra că în ansamblul prefacerilor sociale și țara noastră a făcut un pas înainte, care ne-a adus o nouă formă de stat: *republica*. Această formă statală este termenul natural al procesului de evoluție și presupune un nivel superior de civilizație și incontestabilă maturitate politică.

Republica după cum era și firesc, a determinat o adâncă transformare a mentalității și o înlănțuire de noi prefaceri sociale și politice.

În primul rând noua formă de stat, implică o nouă legislație de temelie, o nouă Constituție.

Această nouă Constituție va fi dată țării nu peste mult timp de către *Marea Adunare Națională*, compusă din reprezentanții pe care corpul electoral, adică toți cetățenii de ambe sexe ce au împlinit vârsta de 18 ani, îi va trimite în Parlament, în alegerile din 28 Martie.

Pentruca alegătorii să se poată pune în cunoștință și să judece noile reforme structurale pe care le va înscrie noua legislație de temelie a țării, și asupra cărora se va cere adeziunea prin votul lor, s'a dat publicității un Proiect de Constituție, care cuprinde marile principii după care se va călăuzi Statul Român.

Acest Proiect de constituție, izvorât din aprecierea realităților politice, economice, sociale și culturale, supus deocamdată desbaterilor publice, cheamă la colaborare pe toți cetățenii țării.

În vederea desemnării Marelui Adunări Naționale care va vota noua Constituție grupările politice de masse ale muncitorimii de toate categoriile s'au constituit într'un Front al Democrației Populare.

Cetind Proiectul de constituție, constatăm între altele, că aceasta exprimă limpede și proclamă libertatea conștiinței și religioasă și insistă asupra demnității și cinstei în viața publică.

Faptul acesta nu ne poate decât bucura, căci confirmă adevărul propovăduit dela început de biserică că buna orânduială și bunul mers al țărilor și al indivizilor nu se poate realiza decât cu oameni înzestrați cu aceste alese virtuți morale.

Adunarea generală

a Societății Române de Cântări și Muzică din Caransebeș

Societatea Română de Cântări și Muzică din Caransebeș, și-a ținut, Duminică 15 II 1948 Adunarea Generală extraordinară în sala de repetiție, frumos amenajată cu lozinci și portretele marilor democrați.

Corul Societății în ansamblu complet, format din activiști, întoneaza „Internaționala” sub mânaștra dirijare a Dl. Pauc F.

Cuvântul de deschidere a fost roștit de Dl. Serafin Dimitrie Directorul Asigurărilor Sociale din Caransebeș, care arăta pe larg, în expunerea D-sale, scopul pentru care s'a convocat adunarea

generală precum și rostul în viitor a Societății în Republica Populară Rămână.

Urmează rapoartele de activitate și raportul casierului făcut de Dl. Dragomir Ioan, după care adunarea generală a procedat la alegerea președintelui de vârstă în persoana Dl. Butiu Alexandru, profesor precum și a comisiei de propuneri din D-nii Hanțilă Simion și Dragomir Ioan, cari propun Adunării Generale noul comitet de conducere în frunte cu Dl. Serafin Dimitrie, distins cătăfean a orașului și vrednic membru activist a corului.

Adunarea Generală cu unanimitate de voturi și în manifestări de aplauze de bucurie alege următorul comitet:

Președinte: Serafin Dimitrie, Vicepreședinte I. Profesor Butiu Alexandru, Vicepreședinte II. Cazacu Mihai, Secretar: Hamat Cornel, Casier: Pisc Dimitrie, Dirijor: Pauk Frideric, Membri: Dragomir Ion, Hanțilă Simion, Prof. Roșca Teodor, Profesor Popovici Ion, Dr. Putnokj E., Dr. Stăngu Constantin, Mateaș Gh. Alionte Ioan, Bria Petre. Membri de Onoare Dl. Negrei Cornel, Moise Nimu, Vodă Iulia. Sau ales apoi membrii comisiei artistice, Comisia de disciplină comisia cadrelor, și Censori.

Dl. Serafin Dimitrie, noul președinte al Societății, rostește în fața Adunării Generale, o frumoasă cuvântare de mulțumire, în numele său personal și în numele comitetului ales.

Făce un căduros apel față de membrii activi ai Societății și membrii fondatori și sprijinitori, precum și tuturor binevoitorilor de a sprijini și susține Societatea în scopul propășirii și cultivării doinei și cântecului românesc și bisericesc străbun.

Trasează pe larg, drumul nou ce-l are de urmat Societatea în viitor, arătând că se va pune în slujba poporului și a străbunei noastre biserici toată munca societății.

Domnia sa încheie cuvântarea strigând: „Trăiască Republica Populară Română, trăiască cântecul și cântărețul.

Corul Societății întonează „Motto“ după care adunarea generală ia sfârșit.

Președinte

D. Serafin

Secretar

Hamat Cornel

BIBLIOGRAFIE TEOLOGICĂ

Dr. IRINEU MIHĂLCESCU: ISTORIA RELIGIILOR LUMII București, Edit. Cugetarea 1947, p. 456. Opera înaltului Ierarh Profesor onorar al Facult. de Teologie din București și Membru al Academiei Grecești din Atena, umple un gol în domeniul cunoașterii mai apropiate a religiunilor lumii. Această prețioasă lucrare susținută pe o bogată bibliografie teologică este o operă de popularizare și se recomandă celor ce doresc să-și îmbogățească mintea și să-și cultive sufletul.

Pr. Dr. GRIGORE T. MARCU, prof. Acad. Teol. „Andreiană“ **EPISTOLA Sf. Ap. PAVEL**

CĂTRE TIT, Sibiu 1947 Seria teologică Nr. 35. Distinsul profesor de studiu N. T. din Sibiu, cunoscut din originalele și prețioasele lucrări și studii publicate până acum, adaugă literaturii teologice o nouă și valoroasă lucrare exegetică.

Comentariul de față care îmbină organic știința teologului cu talentul autorului este o lucrare bogată în conținut și cu aplicații variate.

Tălmăcirea Epist. către Tit, care face parte dintr-un vast plan de tălmăcire a tuturor cărților N. T., poate fi citită ușor și cu interes atât de preoți cât și de credincioși.

Prof. FLOREA CODREANU, — „**FĂ ȘI TU ASEMENEA**“ predici, Arad. Diecezana, 1948 p. 300 — 200 Lei. Sub acest titlu a apărut cea mai proaspătă carte de predici, ieșită de sub teascurile „Diecezanei“ din Arad.

Volumul de față al Păr. F. Codreanu, cuprinde predici la toate Duminicile de peste an și la câteva sărbători, iar unele sunt adresate „tinerilor din școli“. Cele mai multe sunt de cuprins social, de cea mai mare actualitate.

Această valoroasă carte va trebui să completeze biblioteca omiletică a preoților noștri.

INFORMAȚII

Personale P. Sf. Sa Episcopul nostru Veniamin a plecat Marți, 2 III. la București spre a lua parte la înmormântarea Patriarhului Nicodim și s'a reîntors la reședință Sâmbătă în 6, a. c.

Locotenent Patriarhal. Până la alegerea noului Patriarh, afacerile patriarhicești vor fi conduse de I. P. S. Mitropolit Iustinian al Moldovei în calitate de locotenent patriarhal.

Ședința Comisiei pentru organizarea Mitropoliei Banatului. În ziua de 17 Februarie a. c. a avut loc sub prezidiul I. P. S. S. Mitropolit Vasile, și în prezența P. S. S. Episcopului nostru Veniamin, ședința comisiei pentru organizarea Mitropoliei Banatului. S'au desbătut probleme legate de organizarea Mitropoliei, hotărându-se să se facă și alegeri pentru congresul mitropolitan al Banatului.

Parastas pentru Patriarhul Nicodim, În toate bisericile din țară s'a oficiat Joi 4 Martie, parastas pentru odihna sufletului regretatului Patriarh Nicodim.

La Caransebeș în catedrală, parastasul a fost oficiat de un sobor de preoți în frunte cu Prot. T. Roșca.

Dr. C. I. Parhon, președintele Prezidiului R. P. R., a fost proclamat — Doctor Honoris Causa — al Universității din Praga.

Așezământul misionar „Mildmay Centre“ din Londra, care cuprinde activitatea misionarilor din întreaga lume, a întemeiat o comunitate aviatică în slujba misiunii, pentru a cărei activitate inițiatorul propriu zis, Locot. de aviație Murray Kendon speră să găsească personalul

necesar pentru camarazii săi. Mulțumită donațiilor mărinoase s'a putut cumpăra un avion mic potrivit scopului respectiv. Noua societate a numit reprezentanți în Noua Zelandă, Australia și Africa de Sud și-i vin invitații să facă „o vizită sburătoare” în stațiunile misionare din Abisinia, Angola, Congo-belgian și Rodezia de Sud. („Renașterea — Cluj)

D. Dr. Petru Groza, președ. Consiliului de Miniștri, a primit în 3 Martie a. c., în audiență comună pe d. prof. Stanciu Stoian, ministrul Cultelor, I. P. S. S. Execleritate Erarhul Patriarhiei din Moscova, la Praga, P. C. Prot. al Moscovei Ilie Marcov, pr. I. Vască, secretar gen. la culte și Prot. M. Mardan interpret.

Parlamentul, a debătut și adoptat proiectele de lege prezentate de d. Stanciu Stoian, ministrul Cultelor, pentru modificarea unor dispozițiuni din Legea pentru regimul general al Cultelor, precum și pentru modificarea unor dispozițiuni din Legea pentru organizarea Bisericii ortodoxe române.

Incorporarea conting. 1947. Marele Stat Major face cunoscut că la 1 Aprilie 1948 se va încorpora seria II-a din recruții contingentul 1947.

Ministerul Industriei și Comerțului, a dat mai multe decizii prin care stabilește *regim liber* la vânzarea și cumpărarea de la producător la consumator a cerealelor, făinoaselor, carnilor etc. Morile țărănești de toate categoriile vor putea face măcinatul cu orice extracție. Fabricarea și vânzarea frunzelor, chiflelor, este liberă.

Deasemenea vânzarea, cumpărarea, transportul și consumul de miei, ovine, porcine, bovine, etc. sunt libere cu respectarea dispoziției sanitare veterinare.

Școlile lipsite de posibilități vor primi gratuit material didactic. Ministerul Educației Naționale, a dat o decizie prin care comitetele școlare ale școlilor secundare vor înscrie în bugetul lor și vor depune la „Casa Școalelor și a Culturii Poporului”, 5 la sută din veniturile ordinare pentru material didactic.

Suma realizată se va întrebuința pentru procurarea de material didactic, școlilor lipsite de posibilități materiale.

Rectificare. În numărul de Crăciun al revistei noastre s'a strecurat o regretabilă eroare, în art. semnat de Păr. O. Tursa. La începutul rândului al 6-lea, începând de la subtitlul: „Originea sârb. Crăciunului” trebuia citat: Pr. N. Popescu — Dobriceni. art. publicat în „Curentul” 1943 — Facem cuvenita rectificare

PARTEA OFICIALĂ

NOTE OFICIALE

Nr. 522 C. 1948.

On. Minister al Cultelor, cu adresa Nr. 4413/1948, ne comunică următoarele:

Avem onoare a Vă aduce la cunoștință, că Ministerul recomandă a se abona P. P. C. C. Preoți la revista „România Aieriană” pentru popu-

larizarea aviației, contribuind astfel la răspândirea cunoștințelor aviatice în pătura credincioșilor din parohii.

Ceea ce se comunică Cuc. Preoți spre abona această revistă și a o populariza între credincioșii din eparhia noastră.

Caransebeș, la 1 Martie 1948.

Consiliul eparhial

Nr. 644 Es. 1848.

Ministerul Cultelor cu adresa Nr. 117 din 20 Ianuarie a. c. ne face cunoscut că potrivit prevederilor art. 32 din Statutul Funcționarilor Publici, indemnizația se acordă pentru copiii care nu urmează nici un fel de școală numai pe timpul cât aceștia sunt considerați minori, adică până la 21 ani și numai în cazul când copiii nu primesc întreținerea de la Stat, județ, comună ori persoane în afară de mamă și tată sau nu au venituri proprii cel puțin egale cu quantumul indemnizației.

Pentru copiii care urmează cursurile universitare sau echivalente, indemnizația se plătește până la vârsta de 23 ani inclusiv.

Indemnizația se acordă funcționarilor și pentru copiii majori dacă aceștia sunt inapți din punct de vedere fizic sau mintal ca să-și câștige singuri existența cu condiția de a fi sub îngrijirea părinților, de a nu se găsi numai trecător în această situație și de a nu avea venit propriu cel puțin egal cu quantumul indemnizației pentru copii.

Ceea ce se comunică P. Cuc. noștri proto-popi și preoți spre știre având a ne înainta de îndată raport când nu mai sunt îndreptățiți la plata *ajutorului familiar* și fiind direct responsabili de neexecutarea întocmai a dispozițiilor date în acest sens de On. Minister al Cultelor.

Caransebeș la 5 Martie 1948.

Consiliul eparhial

COMUNICAT

Nr. 752 B 1948

Aducem la cunoștință tuturor, că Consiliul eparhial a aprobat pentru funcționarii bisericești și personalul clerical următoarele, diurne, pe lângă spesele efective de transport tren, trăsură și anume:

1. Cântăreț, epitrop și impiegat 200 Lei,
2. subșef de birou, secretar protopopesc 240 Lei
3. Șef de birou, șef de secție, preot, esactor și secretar eparhial 280 Lei
4. Șef de serviciu, protopop, revizor eparhial și consilier eparhial 340 Lei

Nu se acordă diurna acelorora, cari au posibilitatea să se reîntoarcă după șase ore și pot lua masa acasă. Aceștia au drept numai la rambursarea cheltuelilor de transport.

Cei ce nu vor respecta acest ordin vor fi sancționați.

Caransebeș, șed. secției econ. a consiliului eparhial. dela 9 Martie 1948.

Episcop:
† VENIAMIN

Consilier referent
Prot. Dr. I. Crețlu

Despărțământul Caransebeș al Astei

Nr. 10/1948

Convocare

În conformitate cu art. 6 și 9, din regulamentul Astei și cu adresa Nr. 33 din 25 Febr. 1948 a Astei Bănățene convocăm membrii Despărțământului Caransebeș al Astei în

Adunare generală

pentru alegerea Comitetului pe ziua de Luni 29 Martie 1948 ora 4 (16) în sala de ședințe a Casinei Române, cu ordinea de zi cuprinsă în art. 14 din regulament.

Caransebeș 12 Martie 1948.

Vice Președinte,
M. Armaș

Secretar,
R. Cîrc

— IRMOSIER —

În frământarea sufletului pe gama sentimentelor de durere, sau de bucurie, își cânta David Psalmii.

Dela originea lumii, până la sfârșitul ei, în dislocări de popoare și în pribegii nostalgice, cele necesare cântului însoțesc pe oameni.

„Învățăturile tale erau cântecul meu prin locurile pribegiei mele“. Ps. 118, 54.

Nimic nu este mai liniștitor sufletului în durere sau în stare de bucurie mărită, decât cântarea bisericească. Căci, prin cântare la Dumnezeu, originea tuturor celor existente se ajunge.

Sub îngrijirea Dnui Prof. C. Vladu, dela *Academia teologică din Caransebeș*, cunoscut în cele necesare împodobirii stranei bisericești s'a tipărit „**IRMOSIERUL**“.

Cu un cuprins bogat, portativ broșat și cu supraveghiere muzicală în compunere, acest irmosier era de mult așteptat.

Puținele exemplare în scurt timp vor împânzi colțul nostru de țară, aducând bucurie și ajutând la rugăciune pe cei interesați.

Se poate comanda dela Autor, având adresa de mai sus.

Dulceața neîntrecutelor noastre melodii bisericești-bănățene se poate culege din această lucrare.

Parchetul Tribunalului Caransebeș

Noi, Procurorul-șef al Parchetului Tribunalului Caransebeș, Văzând cererea făcută de Dnii Isidor Fischman și Lotti Fischman născ Roll domiciliați în Caransebeș Str. Paul Chinezul No. 4 prin care cere reconstituirea actului de căsătorie, fiind căsătoriți la data de 11 Decembrie 1945 în orașul Cernăuți.

Văzând dispozițiunile Decretului lege No. 4062/1940 privitoare la modul de dovedire a actelor de stare civilă, a celor refugiați din Basarabia și Bucovina de Nord.

Invităm orice persoană care deține un extras sau alte scrisuri privitoare la actul de mai

sus, precum și orice autoritate, să le depună neîntârziat la grefa Tribunalului Caransebeș.

Totodată invităm orice persoană care cunoaște pe petiționară să se prezinte de îndată la acest parchet, pentru a arăta în scris datele ce le posedă cu privire la starea civilă a celor ce au cerut reconstituirea actului.

Procuror-șef,
V. Barbier

No. dos. 289/1948.

Parchetul Tribunalului Caransebeș

Noi, Procurorul-șef al Parchetului Tribunalului Caransebeș. Văzând cererea făcută de Dl. Valerian Barbier, domiciliat în Caransebeș Str. Traian Doda No. 7 județul Severin, prin care cere reconstituirea actului de naștere a ficei sale Stela, născută în comună Tg. Securenii, județul Hotin în anul 1929 la 23 Decembrie din părinții Valerian și Silvia căsătorii legitim.

Văzând dispozițiunile Decretului lege No. 4062/1940 privitoare la modul de dovedire a actelor de stare civilă, a celor refugiați din Basarabia și Bucovina de nord.

Invităm orice persoană care deține un extras sau alte scrisuri privitoare la actul de mai sus, precum și ori ce autoritate, să le depună neîntârziat la grefa Tribunalului Caransebeș.

Totodată invităm orice persoană care cunoaște pe petiționară să se prezinte de îndată la acest parchet, pentru a arăta în scris datele ce le posedă cu privire la starea civilă a celui ce a cerut reconstituirea actului

Procuror-șef,
F. Sirbu

Dosar No. 292/948

Parchetul Tribunalului Caransebeș

Noi Procurorul-șef al parchetului Tribunalului Caransebeș. Văzând cererea făcută de Dna Hagiu Maria, domiciliată în comuna Valea-Boțului, Județul Severin, prin care cere reconstituirea actului de naștere al fiului său Hagiu Nicolae, fiind născut în satul Chlca-Mereni, Județul Lăpușna, în 1943, luna Septembrie, ziua 17 din părinții Hagiu Constantin și Hagiu Maria născ. Retca.

Văzând dispozițiunile Decretului Lege No. 4062/1940 privitoare la modul de dovedire a actelor de stare civilă, a celor refugiați din Basarabia și Bucovina de nord.

Invităm orice persoană care deține un extras sau alte înscrisuri privitoare la actul de mai sus, precum și orice autoritate, să le depună neîntârziat la grefa Tribunalului Caransebeș.

Totodată invităm orice persoană care cunoaște pe petiționară să se prezinte de îndată la acest parchet, pentru a arăta în scris datele ce le posedă cu privire la starea civilă a celui ce a cerut reconstituirea actului.

Procuror-șef,
V. Barbier

Dos. 2372/1947